

MASTIFF

Oprindelsesland: Storbritannien

Protektion: FCI

Anvendelse: Vagt- og sikkerhedshund.

Klassifikation: FCI Gruppe 2 (Pinschere, Schnauzere, Molosser og Sennenhunde),
Sektion 2.1 (Molosserhunde af Mastiff-type)
Uden brugsprøve.

**Kort historisk
oversigt:**

Mastiffen har, måske ikke med det udseende vi kender i dag, været en kendt race, og den har spillet sin rolle i historien siden Slaget ved Agincourt – i det tidlige 15. århundrede.

Racen var allerede den gang kendt for sit mod og for sine beskytterinstinkter.

Det fortælles, at da romerne invaderede England, fandt de en hunderace af mastiff-typen, og de blev så imponerede af denne hund, at de bragte enkelte eksemplarer med tilbage til Rom, hvor hundene blev anvendt som kamphunde i byens arenaer.

Da normannerne senere erobrede England, var denne mastiff-type så almindelig, at det franske ord "dogue" blev en del af det engelske sprog.

Efter Anden Verdenskrig var racen næsten udryddet i England. Nyt avlsmateriale blev importeret, og siden da er racens antal og kvalitet steget voldsomt.

Racen forener majestætiskhed og godmodighed. Det er en særdeles stor hund i både højde og drøjde. Kroppen er bred, dyb og meget substansfuld. Benstammerne er kraftige med stærke knogler.

Helhedsindtryk:

Hovedets omrids virker i grove træk firkantet set fra alle vinkler. Bredden ønskes **og** bredden er i forhold til hele hovedets totale længde som 2 til 3. Kroppen er bred, dyb og lang, kraftfuldt bygget og anbragt på bredtstillede ben. Muskulaturen er klart fremtrædende. Størrelse **er ønskelig, men kun** hvis den kombineres med kvalitet, **og hvis den totale sundhed bibeholdes**. Højde og substans er vigtig, hvis disse er proportionalt afstemte efter hinanden. Hundens helhed er stor, stærk og fast sammentømret.

Vigtige

Længden af kroppen målt fra skulderspidsen til sædebensknuden er større end

DAVIDSON

proportioner:	højden målt ved skuldertoppen.
Temperament:	En kombination af majestætisk værdighed og mod. Rolig og hengiven over for sin herre, men en kompetent vagthund. Er normalt ligegyldig over for fremmede; skyhed er uønsket.
Hoved:	
<u>Skalle</u> :	Skallen er bred mellem ørerne, og panden er flad, men med rynker, når hundens opmærksomhed er vakt. Øjenbrynsbuerne er let hævede. Skallens tværsnit har oventil form som en afrundet, lidt flad bue med en fordybning, der går op over pandens midte fra midt mellem øjnene og halvvejs op til nakkekammen.
<u>Stop:</u>	Stoppet er vel markeret, men ikke for brat.
<u>Næse</u> :	Sort. Set forfra er næsen bred med bredt ansatte næsebor. Set fra siden er den flad (ikke tilspidset eller opadvendt).
<u>Næseparti</u> :	Kort, bredt neden for øjnene, og bevarer næsten denne bredde helt ud til næsen. Det virker afskåret, dvs. stumpet og brat afsluttet, så der dannes en ret vinkel med næseryggen. Dybden er betydelig fra næsen til kæbens underkant. Længden af næsepartiet i forhold til hovedets samlede længde er som 1 til 3, og dets omkreds (målt midtvejs mellem øjne og næse) forholder sig til hovedets omkreds (målt foran ørerne) som 3 til 5. Enhver overdriivelse af rynker eller løs hud er uacceptabelt hos en voksen hund.
<u>Læber</u> :	Hvor overlæberne skilles, danner de stumpe vinkler med næsebruskens overlinie og er let hængende for at give en kvadratisk profil.
<u>Kæber, bid</u> :	Underkæben er bred hele vejen ud. Hjørnetænderne er sunde og kraftige og placeret langt fra hinanden. Fortænderne er placeret på en lige linje (tangbid, kant til kant) eller undertænderne går op foran fortænderne (omvendt saksebid), men aldrig så meget, at tænderne kan ses, når munden er lukket.
Øjne:	Moderat store og bredt placerede. Farven er hasselnødsbrun – jo mørkere jo bedre. Blinkhinden må ikke kunne ses. Løse øjenrande er særdeles uønskede. Øjnene skal være sunde og uden sygdomstegn.
Ører:	Små, føles tynde, bredt ansat øverst på skallens sider, så de fortsætter linien tværs over skallens øverste del. I hvilestilling ligger de fladt og tæt ind til kinderne.
Hals:	Let buet, moderat lang og meget muskuløs. Dens omkreds er 2½ til 5 cm mindre end hovedets omkreds foran ørerne.
Krop:	
<u>Overlinie:</u>	Lige.
<u>Ryg:</u>	Bred og muskuløs.
<u>Lænd:</u>	Bred og muskuløs; flad og meget bred hos tæverne. Hos hannerne er den let buet.
<u>Bryst</u> :	Brystet er bredt og dybt og rækker godt ned mellem forbenene. Ribbenene er buede og godt rundede; de bageste ribben er dybe og placeret godt bagud mod hofterne.
<u>Underlinie</u> :	Flankerne er meget dybe.
Hale:	Højt ansat og når ned til haserne eller lidt længere. Den er bred ved roden og bliver gradvis tyndere udefter. I hvilestilling bæres den lige nedefter, men når hunden er opildnet, danner halen en bue med spidsen pegende opefter – dog ikke ind over ryggen.
Lemmer:	
Forpart:	Forbenene er lige og stærke og bredt stillede, med svære knogler.
<u>Helhedsindtryk:</u>	Velafbalanceret og i harmoni med bagparten.
<u>Skulder</u> :	Skulder og overarm er let skråtstillede, svære og muskuløse.
<u>Overarm:</u>	Let skråtstillet, svær og muskuløs.
<u>Albue:</u>	Bredt ansat.
<u>Underarm:</u>	Lige benstammer, stærke og bredt stillede. Knoglerne skal være kraftige.
<u>Mellemhånd</u> :	Lodret.
<u>Forpoter:</u>	Store, runde og tæt samlede. Tæerne er godt buede, og kløerne er sorte.

Bagpart:

- Helhedsindtryk: Massiv, bred og muskuløs. **Styrken i bagparten er af yderste vigtighed. Hos voksne hunde er kohasethed uacceptabel.**
- Underlår : Veludviklede.
- Haser : Velvinklede og med stor indbydes afstand. De stilles med god bredde – både i stand og skridtgang.
- Bagpoter: Store, runde **og tæt samlede**. Tæerne er godt buede, og kløerne er sorte.

Bevægelse:

Kraftfuld og letflydende med god rækkevidde. **Bagparten har godt drive. Bevægelsen er flydende og sund. Skridtene er lange. Overlinien forbliver lige under bevægelsen. Tendenser til pasgang er uønskede. Der skal være total sundhed i bevægelsen.**

Pels:

- Hårlag : Kort og tæt tilliggende, **men grovere på halsen og over skuldrene.**
- Farve : Abrikos, fawn **eller** brindle. For alle farver gælder, at næseparti, ører og næse skal være sorte. Partiet omkring øjnene skal ligeledes **være sort**, og den sorte farve fortsætter op mellem øjnene. **Udbredt hvidt på krop, bryst og poter er uacceptabelt.**

Fejl:

Enhver afvigelse fra de foregående punkter betragtes som en fejl, hvis betydning for bedømmelsen skal stå i nøje forhold til afvigelsens omfang og dens betydning for hundens sundhed og velbefindende.

Diskvalifikation:

- Aggressivitet eller overdreven skyhed.
- Hunde, som tydeligt viser tegn på fysiske eller adfærdsmæssige abnormiteter, skal diskvalificeres.

Bemærk:

Hanhunde skal have to normalt udviklede testikler i pungen.

Dansk Kennel Klubs bemærkning:

Forhold, der påvirker en hunds sundhed negativt, betragtes som en alvorlig fejl

Standarden udgivet af FCI 13 oktober 2010

De sidst foretagne ændringer er skrevet med ”fed” skrift.

Oversættelsen godkendt af DKK's Standard Komité JANUAR 2014

☘ ☘ ☘ NB! Denne udgave erstatter standard udsendt af DKK i august 2013 ☘ ☘ ☘

Anatomiske træk

